

6. møde.

Torsdag den 15. februar kl. 13.

Formanden: I skrivelse af gårs dato meddeler indenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om folkeregistrering.

I skrivelse af gårs dato meddeler undervisningsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om højere forberedelseseksamen,

forslag til lov om ændring af lov om gymnasieskoler,

forslag til lov om ændring af lov om fordeling af udgifterne til statsskoler og kommunale gymnasieskoler,

forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen og

forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod lærermangelen i folkeskolen.

I skrivelse af gårs dato meddeler kirkeministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om anmeldelse af fødsler og dødsfald,

forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd og

forslag til lov om ændring af lov om kirkers brug, sognebåndsløsning m. m.

I skrivelse af dags dato meddeler handelsministeren, at han ønsker mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om vejledende priser og om prisstop for tjenesteydelser og

forslag til lov om ændring af lov om avancestop.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing

at genfremsætte *forslag til lov om folkeregistrering.*

Forslaget blev fremsat i 1. samling og efter 1. behandling den 8. december 1967 henvist til udvalgsbehandling.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er den umiddelbare anledning til dets fremsættelse oprettelsen af det centrale personregister, men folkeregisterloven af 14. marts 1924 har i øvrigt længe trængt til en revision.

Forslaget er uændret i forhold til det tidligere fremsatte forslag, bortset fra at ikrafttrædelsesdatoen, den 1. januar 1968, er udgået.

Med disse ord skal jeg anbefale dette lovforslag til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om højere forberedelseseksamen, forslag til lov om ændring af lov om gymnasieskoler og forslag til lov om ændring af lov om fordeling af udgifterne til statsskoler og kommunale gymnasieskoler.*

Disse tre lovforslag blev fremsat i sidste samling, men nåede ikke at komme til behandling i det høje ting.

I henhold til lov nr. 236 af 8. juni 1966 om højere forberedelseseksamen, der trådte i kraft den 1. august 1967, oprettedes fra efteråret 1967 i alt 16 kursus til denne eksamen. Heraf henlagdes 11 til seminarier og 4 til gymnasier, medens 1 er et selvstændigt statskursus.

Til disse kursus meldte der sig 1.910 ansøgere, af hvilke den eksisterende kapacitet tillod optagelse af 816. Man må nok skønne, at ca. $\frac{1}{3}$ af ansøgerne næppe var kvalificerede til at gennemføre uddannelsen. Det vil sige, at omkring 450 kvalificerede ansøgere måtte afvises af pladmæssige grunde.

På baggrund af denne situation må det anses for særdeles ønskeligt at skabe et større antal kursuspladser, således at det i højere grad vil være muligt at tilbyde denne

[Undervisningsministeren.]

nye uddannelse til alle kvalificerede unge, der har interesse herfor. Det kan yderligere nævnes, at der nu ikke længere vil blive oprettet præparandklasser ved seminarierne, hvorfor der i 1968-69 må ventes et betydeligt større antal ansøgere til kursus, end der har været i indeværende år.

Som anført i bemærkningerne til lovforslagene må det påregnes, at seminarierne på længere sigt næppe vil kunne etablere disse kursus i større omfang. Det vil fremtidig i ret væsentlig grad blive gymnasier, der tager denne opgave op.

Under disse forudsætninger er det formålstjenligt, at også de kommunale gymnasieskoler inddrages i denne virksomhed, også af hensyn til en rimelig geografisk placering af de nødvendige kursus. Det kan i denne forbindelse nævnes, at af de 16 eksisterende kursus ligger kun 4 på Sjælland.

Der regnes med for skoleåret 1968-69 — foruden videreførelse af de eksisterende kursus — at oprette yderligere 15 kursus.

De hidtidige erfaringer med denne nye uddannelse synes at vise, at den fornyelse i uddannelsessystemet, det var hensigten at skabe ved etableringen af højere forberedelseseksamen, virkelig har imødekommet et behov, hvilket også har vist sig gennem ansøgetallene.

Forhandlingerne om den kompetence, der skal gives den nye eksamen, er endnu ikke afsluttet. Der forhandles for øjeblikket med henblik på at åbne mulighed for adgang til en lang række forskellige uddannelser, og det kan nævnes, at spørgsmålet om højere forberedelseseksamen som adgangsmulighed til universiteterne og de højere læreanstalter behandles i planlægningsrådet.

De her fremsatte lovforslag går ud på at skabe hjemmel for oprettelse af kursus til højere forberedelseseksamen ved kommunale gymnasier og at fordele udgifterne ved kursus, der etableres ved offentlige gymnasieskoler eller statsseminarier, mellem stat og kommune efter samme regler som i den gældende lov om udgiftsfordelingen ved statsskoler og kommunale gymnasieskoler.

Specielt for så vidt angår forslaget om ændring af gymnasieloven, gælder, at det herigennem tilstræbes at give gymnasierne mulighed for at skaffe flere kursuspladser til højere forberedelseseksamen ved i det

omfang, det er fornødent, at indskrænke antallet af realklasser. Den foreslåede hjemmel vil i øvrigt også i særlige tilfælde kunne anvendes til at skabe mulighed for forøgelse af gymnasieklassernes antal.

Lovforslagene genfremsættes i uændret skikkelse, bortset fra at der i fordelingsloven er optaget en bestemmelse om, at der ved opførelse af nybygninger for kursus til højere forberedelseseksamen gælder samme fordelingsnorm mellem stat og kommune som ved opførelse af nye gymnasieskoler.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslagene, anbefaler jeg forslagene til velvillig behandling i det høje ting.

Jeg tillader mig endvidere for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen.*

Forslaget er det samme som det, der blev fremsat den 7. december 1967; og tilsigter i første række at tilvejebringe hjemmel for befordring af skolesøgende børn, hvor hensynet til børnenes sikkerhed i trafikken gør det særlig påkrævet. Baggrunden for dette forslag er den i de senere år meget stærkt forøgede motortrafik på vore veje og den deraf følgende stigende ulykkesrisiko for de skolesøgende børn, der er nødt til at færdes på vejene til fods eller på cykel for at komme til og fra skole.

Undervisningsministeriet har i den senere tid modtaget adskillige henvendelser — navnlig fra forældre til skolesøgende børn — der vidner om, at der er behov for at kunne etablere befordring af skolebørn i visse situationer, hvor der efter de gældende bestemmelser om befordring på grund af skolevejens længde ikke er mulighed for at tilbyde børnene sådan befordring med tilskud fra det offentlige.

Forslaget til den udvidede befordringsordning er udformet på en sådan måde, at det kun kan pålægges en kommune at sørge for befordring af skolebørn af hensyn til deres sikkerhed i trafikken, såfremt de trafikale ulemper ikke med rimelighed kan forlanges afhjulpet gennem vejtekniske eller færdselsregulerende foranstaltninger. Dette er efter forslaget også en betingelse for ydelse af tilskud fra skolefond og stat til befordringen. Det er hensigten med denne formulering at fremhæve, at den rigtige